

De lijn is getrokken

Een boekje over de Charismatische & Pinksterbeweging en hun zogenaamde Doop, Tongen, Genezing en Demonisme

Miles J. Stanford - <http://withchrist.org/MJS/MJSnoframes.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV). Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

VOORWOORD

In 1965 schreven we een boek dat voornamelijk bedoeld was voor Christelijke leiders, over de dwaling van de doop en de tongen van de Pinksterbeweging. Dit boek droeg de titel THE RED LETTERS¹ en is nu uitverkocht. (Klik op de titel om naar de e-versie te gaan). Vermits de charismatische beweging de deur bereikt heeft van elk christelijk huis en elke kerk (en in veel gevallen daar is binnengekomen), wordt het tijd om grondig te waarschuwen.

Vandaar dat wij nu aan iedereen, leiders en anderen, een leerstellige en empirische uitleg willen geven over de vier ruiters van het oprukkend charisma-

M.J. Stanford 1914-1999

tisme: de zogenaamde doop, tongen, genezing en demonisme. De stormloop is bezig, en niemand kan nog neutraal blijven. Ieder van ons moet ernstig *de getrokken lijn* van Gods Woord in beschouwing nemen.

“Maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God is” (Romeinen 12:2).

Miles J. Stanford

INHOUD

- I. Charismatische vragen
  - II. De doop door de Geest
  - III. De vervulling met de Geest
  - IV. Ware tongen
  - V. Joels profetie
  - VI. Geen “Second Blessing”
  - VII. Tongen in de Korinthische kerk
  - VIII. Tekenen hielden op
  - IX. Doop in de dwaling
  - X. Vruchtbare bodem van pseudo-demonisme
  - XI. God soeverein - Satan knecht
- Appendix

Hoofdstuk I

CHARISMATISCHE VRAGEN

HET PROBLEEM - Zoals zovele christenen vandaag kan ook u geconfronteerd worden met de volgende vragen:

---

¹ <http://withchrist.org/MJS/r1chapters.htm>

- Wat te zeggen van de “doop van de Heilige Geest” die zo krachtig gepropageerd wordt?
- Wat te zeggen van de “tongengave” die velen beweren te ontvangen en te genieten ?
- Wat te zeggen van de “genezingen” die men hoort beschrijven?
- Wat te zeggen van de “binding uitwerping van demonen” dat zo populair is geworden?

Misschien zijn er al veel familieleden of vrienden die “de doop” hebben gehad, en dit lijkt zo’n drastisch verschil in hun leven te maken. U bent onder de indruk gekomen.

Maar iemand anders die u kent is enkele weken koortsachtig bezig geweest maar verloor de ervaring. Deze situatie leidde tot depressie en wanhoop, met het gevoel door God verlaten te zijn. Er was misschien wel hospitalisatie bij nodig. U bent hierover ontsteld.

Misschien hebt u wel gehoord van hen in liberale en zelfs Rooms-katholieke kerken die, alhoewel niet betuigend wedergeboren te zijn, dat zij plots “de doop en de gaven” ontvangen. Zij lijken onmiddellijk een effectiever getuigenis te bezitten dan u, en met hun zelfvertrouwen confronteren zij daar andere christenen mee. Dit heeft tot gevolg dat u zich de vraag stelt of u wel *echt* de Geest hebt.

Misschien voelde u zich erg gedreven om “de doop van de Heilige Geest, met de gave van tongen” te ontvangen. Alhoewel u bang bent niet alles te ontvangen wat God beloofd heeft, en uw hart is hongerig naar Zijn beste gaven, stelt u toch de schriftuurlijke basis van deze ervaring in vraag.

U kan afkerig geweest zijn door wat u gezien en gehoord hebt van het Pentecostalisme. Maar u wordt gestimuleerd door intellectuelen die op een kalmere en verfijndere manier laten blijken dat zij genieten van “de doop en de gaven”.

U bent onder de indruk van de verhalen en getuigenissen van velen die “de doop” hebben gehad - imposante genezingen, tekenen en wonderen, massa’s zielen gered (meestal “gerecycleerd”). U bent verward door het schijnbare contrast tussen dit en uw leven in de kerk.

Misschien weet u van een christelijke leider, die u respecteerte en bewonderde voor zijn voorbeeldig leven en dienst, dat hij de doop heeft gehad en in tongen spreekt tijdens zijn privé-aanbedding (nooit openbaar). U kan het moeilijk begrijpen hoe iets van die aard fout zou kunnen zijn.

U kan uw vertrouwen in een vriend gesteld hebben over een persoonlijk probleem, zoals ontmoediging, trots of afgunst, enkel om in vertrouwen te horen dat dit het werk is van ontmoedigende, trotse en afgunstige demonen. U wordt gezegd dat alles zal opgelost zijn wanneer de demonen “gebonden en in de put van de hel geworpen” worden. U weet niet wat te denken van zulke beweringen.

Deze korte lijst is typisch, maar beslist niet volledig. Als u geconfronteerd wordt met zulke vragen, en u weet er geen antwoord op, dan ligt er beslist een strik op uw weg te wachten.

[“Zeker, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen van allerlei gevogelte” \(Spreuken 1:17\)².](#)

Onderhavig boek werd beschikbaar gesteld om te voorzien in duidelijke bijbelse antwoorden op deze dwalingen, opdat de zorgvuldig gecamoufleerde strik ontdekt kan worden en ontweken. Wij kunnen niet neutraal blijven. Dwaling is agressief. Wij hebben zowel een verantwoordelijkheid tegenover anderen als tegenover onszelf.

ACHTERGROND VAN HET PROBLEEM - vooraleer over te gaan tot de schriftuurlijke uitleg moeten wij begrijpen hoe en waarom de zogenaamde geestesdoop, zogenaamde tongen en genezingen, en het zogenaamde demonisme in onze middens zijn opgekomen, en ze vandaag een kritische kwestie zijn geworden. Het woord *charisma* betekent “goddelijke gave”. Wij zullen daarom naar hen die beweren deze gaven te bezitten, refereren als “charismaten”.

² Kantt. 40 SV: tevergeefs: Welverstaande, ten aanzien van het gevogelte, overmits het door de uitspanning van het net niet gewaarschuwd wordt van het gevaar, maar wordt door een gretigen lust alleen tot het aas gedreven. Sommigen duiden dit alzo, dat de vogels, als zij het net zien spreiden, daardoor gewaarschuwd worden en wegvliegen; maar dat de goddelozen zo dom zijn, dat zij hun eigen net bereiden, waarin zij gevangen zullen worden.

- 1) De jaren die volgden op Wereldoorlog II brachten vele veranderingen. Een van de meest significante was het opborrelen van charismatische lering en ervaring binnen vele gezonde kerken, christelijke scholen en organisaties. Doorheen de jaren hebben de charismaten ijverig hun dwaalleringen en praktijken gepromoot en ingesteld in deze middens.
- 2) Gekoppeld hieraan werd het een trend dat gezonde leiders broederlijker en vrijelijker omgingen met de charismaten. Dit werd uitgewerkt in zowel bedieningssamenwerkingen en andere coöperatieve ondernemingen, als in individuele gemeenschap.
- 3) Als gevolg hiervan verkregen charismaten acceptatie van en een toegang tot gezonde schoolfaculteiten, missies, TV- en radio-uitzendingen, en kansels. Veel christelijke boekhandels hebben bijgedragen aan de infiltratie van deze dwalingen - zowel door onwetendheid als profijtmotieven - door het beschikbaar stellen en promoten van literatuur die onorthodoxs en daarom gevaarlijk is.
- 4) Een andere reden is de algemene vleeselijke toestand en geestelijke dorheid van fundamentalistische kerken. De nadruk ligt op evangelisatie zonder adequate balans met voedsel voor geestelijke groei: Romeinen hoofdstukken 1 tot 4 in overvloed, met weinig of geen hoofdstukken 5 tot 8. Uitgehongerde gelovigen in deze kerken beginnen te ontwaken in hun nood en smachten naar groei en maturiteit in de Heer Jezus Christus. Indien een gelovige met een hongerig hart geen gepast voedsel in zijn kerk vindt, gaat hij ergens anders naartoe en wordt zo gevangen in een strik. Hij verlangt naar iets dat tastbaar en effectief is, en dat is wat lijkt aangeboden te worden door de charismaten.
- 5) Een andere oprijlaan naar de dwaling komt door gelovigen die leren over de diepere waarheden van groei en geestelijke maturiteit. Deze personen kunnen ongeduldig worden in het proces en met betrekking tot de tijd die de Heilige Geest nodig heeft voor ware ontwikkeling en vruchtbaarheid. Zij zoeken het Kruis te vermijden door zijdelings te stappen naar de schijnbare "instant heiligheid" die aangeboden wordt door de geestesdoop.

DE LIJN - De lijn moet getrokken worden, hier en nu. Al veel te lang werd de beschermende barrière tussen *ik*-gecentreerde en *Christus*-gecentreerde ervaring, plat getreden. Het is tijd om de lijn dubbel te trekken, onoverschrijdbaar, en te volharden en te groeien aan de schriftuurlijke kant. Op deze grond van groei zal er geestelijke vervulling zijn en toenemende maturiteit in de opgestane Heer Jezus Christus. Consequent hiermee zal er geen enkele noodzaak bestaan om zo sterk in de richting te kijken van ik-gecentreerde ervaring.

Op de volgende pagina's zullen wij niet zozeer Pinksterachtige mensen bespreken, maar veeleer de dwalingen waaraan zij vasthouden en zo agressief promoten. Onze verantwoordelijkheid is de waarheid te spreken in liefde (Efeziërs 4:15). De kwestie is *waarheid* tegen *dwaling*.

["Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en matigheid ... Houd u aan het voorbeeld van de gezonde woorden, die u van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus zijn" \(2 Timotheüs 1:7, 13\).](#)

Hoofdstuk II

DE DOOP DOOR DE GEEST

EEN POSITIONELE WAARHEID - Als de lijn moet getrokken worden tegen de hedendaagse charismatische dwalingen, dan moeten wij beginnen in Jeruzalem op de dag van Pinksteren ([Handelingen 2](#)). Dat is waar de ware doop *door* de Heilige Geest plaatsvond, en het is van deze gebeurtenis dat de charismatische dwalingen naar de zogenaamde "doop *in* de Heilige Geest" geëvolueerd zijn.

De sleutel tot het verstaan van de doop door de Geest is dat dit een *positionele* waarheid is. Het is geen ervaring; het heeft niets vandoen met gevoelens. De doop is een ogenblikkelijk werk, bestaande uit vele simultane handelingen van de soevereine God. De volgende commentaren handelen slechts over vijf van deze handelingen, die voor ons hier van belang zijn.

1. Als we zien naar de gebeurtenissen van Pinksteren, dan zien we dat de eerste handeling deze van *wedergeboorte* is, een nieuwe geboorte door de Heilige Geest ([Titus 3:5](#); [Johannes 3:6](#)).

2. Toen de Heilige Geest kwam, kwam Hij **inwonen** bij de gelovigen. Tot dusver was Hij bij hen, maar nu verbleef Hij **in** hen voor altijd, waarbij Hij het opgestane leven van de Heer Jezus bediende (Johannes 14:16, 17; Kolossenzen 1:27).

3. Tezelfdertijd **doopte** Hij hen individueel in de eenheid met Christus aan de rechterhand van de Vader in de hemel (Efeziërs 2:6). Dit was de vervulling van wat onze Heer beloofde: “Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u” (Johannes 14:20). De gelovige is niet gedoopt **in** of **in tot** (into) de Geest, zoals de charismaten leren. De Heilige Geest is de Doper, de tussenpersoon van de doop, niet het element waarin iemand wordt gedoopt: “Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt” (1 Korinthiërs 12:13). Dit “één lichaam” is het Lichaam van de Heer Jezus Christus, en dat is de Kerk (Kolossenzen 1:18, 24).

4. Ook werd iedereen **verzegeld** met de inwonende Geest. Dit heeft een drievoudige betekenis: een afgewerkte transactie; een teken van eigendom; een garantie van veiligheid. “In Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid” (Efeziërs 1:13, 14).

5. Bovendien verkreeg ieder de **zalving** van de Geest, en dat is nauw verwant met Zijn inwoning. Ook deze handeling is blijvend en wordt niet herhaald (1 Johannes 2:20, 27). “Die ons gezalfd heeft, is God; Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven” (2 Korinthiërs 1:21, 22).

Vandaar dat iedere gelovige vanaf Pinksteren tot op vandaag door de Heilige Geest is wedergeboren, bewoond, gedoopt in Christus, verzegeld en gezalfd - dit alles staat los van gevoelens. Dit zijn afzonderlijke handelingen maar simultaan gewrocht, en is niet empirisch, geen ervaring. Geloof in deze schriftuurlijke feiten is absoluut noodzakelijk om onkwetsbaar te zijn voor de propaganda van charismatische claims.

De doop door de Heilige Geest betekent meer dan “ondergedompeld” zijn in het Lichaam van Christus. Het betekent *ook tot organische eenheid gebracht te zijn met wat in staat is een verandering teweeg te brengen*. Deze doop is de soevereine daad waardoor de *positie* van de gelovige is veranderd van dood in de eerste Adam naar leven in de Laatste Adam. De christen wordt een compleet nieuwe schepping in Christus Jezus (2 Korinthiërs 5:17). “Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden” (Romeinen 6:3, 4).

CHARISMATISCHE DWALINGEN - Geen van deze facetten van het werk van de Geest was te wijten aan iets van vóór de dag van Pinksteren. Niet één! De charismatische leer zegt dat de Geest al eerder was gegeven, en dat **Handelingen 2:4** een “second blessing” (tweede zegen) weergeeft. Laten we enkele verzen onderzoeken waarop hun bewering is gebaseerd.

JOHANNES 20:22 - “En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: **Ontvang de Heilige Geest**”. Door deze symbolische daad bereidde de Heer Jezus Zijn discipelen voor op de spoedige komst van Pinksteren met zijn doop door de Geest.

Op dat ogenblik ontvingen zij de Heilige Geest niet in de volle nieuwtestamentische betekenis: “En dit zei Hij over de Geest, Die zij, die in hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was” (Johannes 7:39). Enige tijd na over hen geblazen te hebben, vertelde de Heer Jezus Zijn discipelen: “maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen” (Handelingen 1:5). De doop door de Geest was nog toekomst. Deze zou de eerste, niet een tweede zegen zijn.

Het Woord van God beveelt ons geen doop door de Geest. Hij werd gegeven als een Gave van God, soeverein en precies op schema - vijftig dagen na de opstanding. Het waren niet de discipelen die vroegen naar of baden voor de Geest, maar de Heer Jezus: “En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid” (Johannes 14:16).

Wanneer werd dat gebed van onze Heer beantwoord? Op de dag van Pinksteren, in welke tijd Petrus zei: “Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Hij dan, Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort” (Handelingen 2:32, 33).

LUKAS 11:13 - “hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem bidden?” Eerst even zeggen dat er geen verslag is in het Woord dat ooit iemand Hem dat vroeg. Als iemand dat had gedaan, dan zouden zij de Heilige Geest ontvangen hebben op de basis van de oud-testamentische huishouding. Het is te zeggen: de Heilige Geest zou dan *op* hen gekomen zijn, of tijdelijk inwonend, voor een specifiek doel, precies zoals Hij deed op een soevereine manier met Bezaleël (Exodus 31:1-3).

HANDELINGEN 5:32 - “En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden, en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn”. Petrus sprak het ongelovige Sanhedrin toe, hen zeggende dat indien zij God gehoorzaamden door te vertrouwen op de Messias, zij zouden gered worden en de Heilige Geest zouden ontvangen. In het volgende hoofdstuk (6:7) wordt geschreven dat een groot aantal van de priesters gehoorzaamden en gered werden - zij waren “aan het geloof gehoorzaam”. In Hebrreeën 5:9 is er hetzelfde principe: “En toen alles volbracht was, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een bewerker van eeuwige zaligheid geworden”. De gehoorzaamheid van geloof brengt redding; redding impliceert de gave van de Heilige Geest.

DE LIJN - Het Woord is erg duidelijk over de doop door de Geest. Het is een eens-en-voor-altijd handeling van God, die nooit moet herhaald worden, waar nooit voor moet gebeden worden, noch subjectief ervaren moet worden. De schriftuurlijke lijn is getrokken. Er is hier geen overschrijding mogelijk naar ervaringen toe zoals een daaropvolgend “ontvangen van de Heilige Geest”, doop “in/tot” Hem, spreken in tongen, een “tweede werk van genade”, of “algehele heiliging”.

Enige en alle van deze foutieve extra's vernietigen het volbrachte eerste werk van genade waardoor de gelovige is wedergeboren in de opgestane Heer Jezus Christus, en daarmee volledig aanvaard wordt door God in al de heerlijke volheid van Zijn geliefde Zoon, daarbij veilig gesteld en zeker voor tijd en eeuwigheid.

Het is in deze allerbelangrijkste doctrine van de doop door de Heilige Geest dat de charismaten ernstig dwalen. Deze dwaling vormt de basis voor de andere excessen die de beweging karakteriseren, inbegrepen hun standpunt tegen eeuwige zekerheid. Zo'n leerstellig gebrek drukt hen verder weg van de waarheid tot in het valse rijk van de “tweede zegen”-ervaring. Wat zij tekort hebben aan objectieve positie (geloof) zoeken zij te compenseren met subjectieve toestand (gevoelens).

In tegenstelling hiermee zal de positie-georiënteerde gelovige geen gebrek hebben aan ervaring; zijn deel is de levenslange vordering in *groei*: “Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen” (2 Petrus 3:18).

Hoofdstuk III

DE VERVULLING MET DE GEEST

VITAAL ONDERSCHIED - “En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest” (Handelingen 2:4). Op Pinksterdag werd de lijn getrokken. Nergens moet de scheidslijn zo duidelijk behouden blijven als tussen de doop *door* de Geest, en de vervulling *met* de Geest. Het falen op dit punt heeft de charismatische dwalingen samengesteld die vandaag zovele levens verwoesten.

Eerst en vooral is het belangrijk te noteren dat de discipelen simultaan gedoopt werden door, en vervuld met, de Geest op Pinksteren. Dit zijn echter twee onderscheiden aspecten van het werk van de Geest in de gelovige.

DE DOOP DOOR DE GEEST - De doop is niet-empirisch, ogenblikkelijk, en betreft onze positie. De enige voorwaarde voor het ontvangen van de doop is geloof en bekering. Elke gelovige wordt door de Geest in een levende eenheid geplaatst met de opgestane Heer, als een rank in de Ware

Wijnstok. “Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt” (1 Korinthiërs 12:13). “Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt Christus aangedaan” (Galaten 3:27).

Gedoopt zijnde in Christus, kan men er nooit meer vanaf, vermits deze eeuwige positie het resultaat is van Christus’ volbrachte werk aan het Kruis en Zijn opgestane leven - niet onze menselijke verdienste. Genade!

DE VERVULLING MET DE GEEST - De vervulling met de Heilige Geest echter heeft te maken met de toestand van de gelovige - zijn wandel. Ze is herhaalbaar en is de basis van geestelijke groei en dienst. Bijvoorbeeld: de discipelen werden initieel vervuld met de Heilige Geest op Pinksteren (Handelingen 2:4), maar Petrus werd opnieuw vervuld toen hij later het Sanhedrin toesprak (Handelingen 4:8). Nog later werden hij en Johannes opnieuw vervuld met de Geest (Handelingen 4:31).

Terwijl wij geen bevel vinden om *gedoopt* te worden door de Geest, beveelt het Woord ons zeer be-
list: “word **vervuld met de Geest**” (Efeziërs 5:18). De tegenwoordige tijd van het werkwoord duidt op een voortdurende vervulling - een wandel in, of door (in afhankelijkheid van) de Geest.

Vervuld worden met de Geest betekend *bestuurd* worden door de Geest. Deze besturing bestaat uit Zijn handelen met onze oude natuur en het ontwikkelen van onze nieuwe natuur. Het resultaat van deze groei is kracht in de dienst, en de progressieve manifestatie van de vrucht van de Geest - de echte kenmerken van Christus in ons leven (Galaten 5:22, 23; Kolossenzen 3:4).

VOORWAARDE VOOR VERVULLING - Voor de vervulling met de Geest is er een voorwaarde. De voorwaarde is te wandelen in afhankelijkheid van de Geest, in plaats van in afhankelijkheid van het vlees. “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet vervullen” (Galaten 5:16).

Het antwoord van het geloof - Wat is het antwoord van het geloof op deze aanmaning? Als we leren dat de oude natuur werd veroordeeld aan het Kruis, zijn we in staat onszelf te rekenen als gedood zijnde aan het oude leven, en als zijnde nieuwe scheppingen in God. Ons rekenen op het volbrachte werk van het Kruis geeft de Geest vrijheid om de oude mens progressief in onwerkzaamheid te houden, in zijn positie van dood. Tezelfdertijd zijn wij in staat onszelf te rekenen als levend voor God in de opgestane Heer Jezus, daarbij de Geest de vrijheid gevend om vrucht voort te brengen, het leven van de Ware Wijnstok, in onze levens (Romeinen 6:11; Johannes 15:5).

Dit dubbele rekenen is het geloofsaspect van onze wandel in de Geest: (a) Hij handelt met het *oude* leven door middel van de reeds volbrachte dood van het Kruis (Romeinen 6:6); (b) Hij ontwikkelt het *nieuwe* leven, de goddelijke natuur, uit de bron van ons reeds volbrachte leven in Christus (Efeziërs 2:10).

GEMEENSCHAP VOOR GEESTELIJKE GROEI - De echte hartslag en het fundament van onze geestelijke groei is in toenemende mate de Heer Jezus te kennen, die aan de rechterhand van de Vader is gezeten. Gemeenschap met Hem voedt het gezonde proces van de groei: dood aan het oude, stap na stap; leven in het nieuwe, van heerlijkheid tot heerlijkheid. “opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig wordt” (Filippenzen 3:10).

Inwerking - De inwendige ontwikkeling van dit “niet ik, maar Christus”-leven is ook gebaseerd op het principe van gemeenschap met Hem. Wij gaan naar het geschreven Woord, onze bron. Wij hangen af van de inwonende Geest om Christus te openbaren, Die het Levende Woord is, en voeden ons met Hem. Deze vitale gemeenschap is het middel om ons aan te passen aan Zijn gelijkenis. “En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest” (2 Korinthiërs 3:18).

Uitwerking - De uitwerking van deze groeiprincipes vloeit voort uit onze gemeenschap met de Heer Jezus. Het proces van ontwikkeling gaat traag, grondig en is levenslang - zelfs eeuwig - met geen ruimte voor ontwijking of kortsluiting. De Heilige Geest bedient het ware leven van de Heer Jezus binnenin ons - het kan niet anders. “Want wij, die leven, worden altijd in de dood overgegeven om Jezus’ wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in u” (2 Korinthiërs 4:11, 12).

Leven uit de dood

CHARISMATISCHE DWALINGEN OVER GROEI - De hierboven gegeven schriftuurlijke principes zijn afwezig in de hedendaagse charismatische beweging. Men vindt daar niet de wil om te groeien op het grondig werkende (trage) tempo van de Geest, noch dat dit moet ontvangen worden in Zijn proces van leven uit dood. Hun blik is gericht op een spectaculaire ervaring, en het moet direct ontvangen worden, hier en nu! Als de ene ervaring gedaan is, moet er een andere opgewerkt worden. Naar het altaar! En dat gaat zo maar door, in kringen blijven draaien en draaien, maar altijd erin falen enige groei te ontwikkelen, “groei in de **genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus**” (2 Petrus 3:18).

Charismaten vrezen een “Jezus” die helemaal niet noodzakelijk de opgestane Heer Jezus Christus is. Deze mensen zijn dikwijls niet eens zeker dat zij gered zijn! Dit is een “**ander Evangelie**” (Galaten 1:6-7), niet echt *het* Evangelie.

In tegenstelling hiermee is hun opwinding gecentreerd op een “Jezus” die anders is dan de soevereine Redder. “**Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid [Genesis 3:4] bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is. Want indien hij, die komt, een andere Jezus predikte, die wij niet gepredikt hebben, of indien gij een andere geest ontvingt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht**” (2 Korinthiërs 11:3, 4).

DE LIJN - Vele christenen die ervoor kiezen in de Geest te wandelen en de weg van het Kruis te gaan, worden bedot wanneer zij hen zien, die weinig of geen interesse hebben in de dingen van de Heer, maar die plots het toneel vullen met enthousiasme over hun nieuw-gevonden ervaringen. Men verbaast zich over hun claims van zulke bovennatuurlijke gaven als de “doop in de Heilige Geest”, tongen, interpretatie, profetie, genezingen, uitwerping van demonen.

Herinner u altijd dat de lijn is getrokken, beste medegelovige! Laat u niet verleiden om over deze lijn te stappen, naar het benedenmaatse rijk toe van ervaringsgerichte dwaling. De positionele doop door de Geest in onze opgestane Heer Jezus maakt Hem de bron van geestelijke maturiteit en vruchtbare dienst. Op het eeuwige fundament van deze eens-en-voor-altijd doop leren wij te wandelen in de Geest voor de ervaringsgerichte vervulling met, en manifestatie van, het overwinnende leven van onze opgestane Heer. “**Zwijg voor de HEERE en verwacht Hem**” (Psalm 37:7).

Hoofdstuk IV

WARE TONGEN (of beter: TALEN)

“En zij ... begonnen te spreken in andere talen³” (Handelingen 2:4). Het is bijzonder belangrijk om op dit punt de schriftuurlijke lijn heel zorgvuldig te trekken. De tongen die op Pinksteren gesproken werden waren: (a) echt bestaande talen; (b) gesproken tot God, niet tot mensen; (c) een teken voor de Joden.

TONGEN WAREN WELBEKENDE TALEN - “Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij stonden allen versteld en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs, die daar spreken? En hoe kunnen wij dan ieder van hen horen in onze eigen taal waarin wij geboren zijn?” (Handelingen 2:6-8). Dit was Gods wonderlijke teken, gegeven door ongeleerde discipelen, die in de taal of tongval spraken van elk van de zestien landen en provincies die vertegenwoordigd waren in Jeruzalem

Een beknopte definitie van de nieuwtestamentische tongen zou kunnen zijn: *de miraculeuze bewaamheid om in een niet aangeleerde taal te spreken*. Noteer de twee elementen: (a) het woord *tongen* betekent eigenlijk *bekende* talen; (b) deze talen waren *onbekend* bij de sprekers.

³ Grieks *glossa*, wat zowel *tongen* als *talen* betekent. Ook b.v. in het Frans kent men dit fenomeen: *langues* betekent zowel *tongen* als *talen*.

TONGEN WERDEN GESPROKEN TOT GOD - De Joden uit andere landen zeiden: “wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken” (Handelingen 2:11). De discipelen, gedoopt zijnde in de Heer Jezus en vervuld met de Geest, prezen en dankten God voor alles wat Hij voor hen was en voor hen gedaan had in Christus. In hun eigen talen hoorde de menigte over de wonderlijke werken van God.

De getrokken lijn moet altijd bestendig blijven. Tongen werden gesproken tot God, alhoewel het een teken was voor ongelovigen. “Want die een [vreemde; buitenlandse] taal spreekt, spreekt niet voor de mensen, maar voor God” (1 Korinthiërs 14:2). Het *feit* van de vreemde talen was het teken, niet datgene wat hierdoor werd uitgedrukt. Wat gezegd werd was geen boodschap tot mensen, maar tot God - prijzing en dankzegging. Paulus zei dat de inhoud van het spreken in vreemde talen dankzegging was (1 Korinthiërs 14:16, 17).

TONGEN WAREN EEN TEKEN VOOR DE JODEN - Toen de Heilige Geest van de verheerlijkte Heer Jezus kwam en de discipelen vervulde op Pinksteren, was er een menigte van vrome Joden rond hen verzameld (Handelingen 2:5). Alhoewel Israël hardnekkig de Heer Jezus als hun Messias verwierp, gaf God in Zijn genade hen een tastbaar teken, zoals geprofeteerd in Jesaja 28:11: “Daarom zal Hij door belachelijke lippen⁴, en door een andere tong tot dit volk spreken”

Met betrekking tot deze zelfde profetie schreef Paulus: “In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook also zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere. Zo dan, de [vreemde] talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen; en de profetie niet de ongelovigen, maar voor hen, die geloven” (1 Korinthiërs 14:21-22). Dit is een significante uitspraak, vermits het in de Schrift de enige vermelding is van het *doel* van de tongengave.

De Joden als natie geloofden niet op Pinksterdag, alhoewel velen individueel het teken beantwoordden. Met geduld en liefde gaf God Zijn volk elke gelegenheid om zich tot hun Messias te keren. “Want het is gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig. Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken” (Jesaja 28:10-11).

DE WARE DOOP BRENGT POSITIONELE EENHEID - In Zijn genade breidde God het teken uit tot buiten Jeruzalem en tot een tijd na Pinksteren, om ook de Samaritanen, de Heidenen en sommige discipelen van Johannes de Doper in te sluiten, voor het samenbrengen dus van de representatieven van allen die gedoopt moesten worden in het Lichaam van Christus. “Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde” (Handelingen 1:8).

Zoals reeds gezegd, werd het Gebed van de Heer voor de doop door de Geest, ten behoeve van Zijn discipelen, beantwoord op Pinksteren. Een ander Gebed voor de zijnen werd ook beantwoord: “En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, ... en Ik in hen” (Johannes 17:20, 21, 26).

Op Pinksteren zond de Vader de Heilige Geest om te dopen, om de Joodse gelovigen samen te verenigen met de opgestane Heer Jezus, in het ene Lichaam. Daarna deed Hij hetzelfde voor de halfjoodse en halfheidense Samaritanen, en daarna ook voor de heidenen in Cornelius' huis, en later voor de groep discipelen van Johannes de Doper. Doorheen deze bedeling (dispensatie) van genade wordt elke gelovige vitaal en eeuwig geïncorporeerd in de Heer Jezus en Zijn Lichaam. “Wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt” (1 Korinthiërs 12:13). “één lichaam en één Geest ... één doop” (Efeziërs 4:4-5). “Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus” (1 Korinthiërs 12:12).

Prijs God, wij zijn “allen één in Christus Jezus” (Galaten 3:28). Deze *positionele* eenheid werd volbracht door de Heilige Geest toen Hij ons doopte in de Heer Jezus als direct gevolg van geloof. Wat het aspect betreft van onze toestand, onze wandel, is er te weinig eenheid onder de gelovigen in het

---

⁴ Belachelijke lippen: Strong's 3934: “la'eg (*law-ayg*): from 'la'ag' (3932); a buffoon; also a foreigner:--mock, stammering”. Het gaat hier om de niet begrepen taal van buitenlanders.

algemeen. Praktische eenheid kan echter alleen gerealiseerd worden wanneer wij bestuurd worden door de Heilige Geest, Die onze eenheid waarmaakt in Christus, het Hoofd van het Lichaam.

DE WARE DOOP BEWERKT EENHEID VAN GELOOF - Het is Gods doel dat elk van Zijn kinderen voortgang maakt in geestelijke maturiteit. Alleen dan zal de Heilige Geest adequate instrumenten hebben voor de opbouw van het Lichaam van Christus. “En Deze heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars, 12 om de heiligen toe te rusten tot het werk van de bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, 13 totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus” (Efeziërs 4:11-13).

DE CHARISMATISCHE DOOP BEWERKT AFSCHEURING - Te dwalen met betrekking tot de doop zet iemand op het pad van afkeurenswaardige leer en verheerlijkte ervaring, ten koste van geestelijke groei. “Opdat wij geen kleine kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door de bedriegerij van de mensen om sluw tot dwaling te verleiden, maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alle opzichten zouden groeien in Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus” (Efeziërs 4:14-15).

Wanneer gemeenschap is gebaseerd op ervaring, kan ze vanalles insluiten: boeddhisten, hindoes, spiritisten, new agers, zowel als Rooms-katholieken die beweren dat hun doop in de Heilige Geest ervoor zorgt dat zij veel meer liefde en waardering krijgen voor hun kerk, hun mis en de maagd Maria. Zo'n eenheid is oecumenisch maar niet pneumatologisch, niet van de Heilige Geest. “Ik word in het midden van hen ontheiligd” (Ezechiël 22:26).

DE LIJN - Stap nooit over de schriftuurlijke lijn. Charismatische gemeenschap is een ervaring van dwaling, niet van de opgestane Heer Jezus Christus. Zo'n gemeenschap sluit allen uit die deze ervaring afwijzen - het is divisief, tot ongelijkheid leidend. “Is Christus gedeeld?” (1 Korinthiërs 1:13).

Hoofdstuk V

JOËLS PROFETIE

VAN TEKEN TOT BOODSCHAP - De talen op Pinksterdag waren tot God gericht; de talen waren vreemd voor hen die ze spraken maar werden begrepen door een gemengde menigte van Joden. Zij hoorden dat Gods werken werden geprezen en met dankzegging, maar zij werden gegrepen door het teken zelf. “En zij stonden allen versteld, raakten in verlegenheid en de een zei tegen de ander: Wat heeft dit toch te betekenen?” (Handelingen 2:12).

Toen het *teken* zijn doel volbracht in het trekken van de aandacht van de Joden, veranderde de focus van *teken* en *werken* van God naar de apostel Petrus toe met de reddende *woorden* van God. Hier wordt de lijn getrokken. De profeet spreekt tot mensen van Godswege: “Maar die profeteert, spreekt de mensen stichting, en vermaning en vertroosting ... opdat zij allen leren, en allen getroost worden” (1 Korinthiërs 14:3, 31). In die tijd - de apostolische eeuw - Werden Gods mededelingen gegeven door directe openbaring, totdat het Woord afgewerkt, geschreven was.

HANDELINGEN 2: KERK; JOËL 2: KONINKRIJK - Toen profeteerde Petrus voor de samgekomen Joden over de betekenis van Pinksteren. “Maar Petrus, die daar met de elf andere apostelen stond, verhief zijn stem en sprak tot hen: Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u weten en laat mijn woorden tot uw oren doordringen. Deze mensen zijn namelijk niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas het derde uur van de dag” (Handelingen 2:14, 15).

Hij zei niet dat dit de vervulling was van Joëls profetie. In plaats daarvan zei hij dat dit een illustratie was van de uitstorting van de Geest die zal ervaren worden in de tijd van Israël's verheffing in het Koninkrijk. We mogen er niet in falen te noteren dat Joël geen melding maakte van tongen.

Joël profeteerde met betrekking tot de “laatste dagen” van de natie Israël, in welke tijd de Geest zal uitgestort worden over “alle vlees” (Joël 2:28). Dit zal de universele ontvangst zijn van de gave van de Geest in al Zijn volheid, niet de doop in het Lichaam van Christus. De profeet kon niet bedoeld hebben de doop van de Geest en de formatie van de Kerk, want die waarheden werden niet

geopenbaard in het Oude Testament (Efeziërs 3:1-9). Joël sprak van de “laatste dagen” van Israël, Petrus sprak van de eerste dag van de Kerk.

Bovendien, Joël schreef over de “late regen” en de “laatste dagen” met betrekking tot Israëls geschiedenis, niet de “laatste dagen” van de Kerk waarin wij nu leven (2 Timotheüs 3:1). De kosmische wonderen van Joël 2:30-31 zijn nooit verschenen, noch kunnen zij verschijnen vóór [de Dag des Heeren en]⁴ de wederkomst van Israëls Messias in kracht en heerlijkheid (Mattheüs 24:29-30).

Beschouw dit aspect van Joëls profetie zoals geciteerd wordt door Petrus: “En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en rookdamp. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en luisterrijke dag des Heeren komt” (Handelingen 2:19, 20).

Laten we ons nu richten tot het Mattheüsevangelie voor de identificatie van deze climax: “En terstond na de verdrukking van die dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid” (Mattheüs 24:29, 30).⁵

HET EVANGELIE AAN DE BESNEDENEN - Het is een noodzaak de lijn te trekken bij Petrus' prediking op Pinksterdag. Hij sprak toen *alleen* tot Israël. Dit was voordat de heidenen in de Kerk werden gebracht (zie Handelingen 10:34-38). Zoals we lezen in Hand. 2:14-40 getuigde Petrus tot hen over de opgestane Heer Jezus Christus die zij gekruisigd hadden, en de Heilige Geest bracht hen tot overtuiging van zonde. Toen onderrichtte hij hen: “En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen” (Handelingen 2:38). Er was daar geen wachten, bidden, vasten of tongenspreken.

De voorwaarden waarop de Joden de gave van de Geest ontvingen waren: geloof in Christus, bekering van zonde, en waterdoop. Dit was het Evangelie aan de besnedenen, en er was waterdoop bij betrokken *vóór* het ontvangen van de gave van de Geest. Zij moesten zich bekeren wegens hun representatief slaan van hun Messias, en moesten op figuurlijke wijze hun handen wassen van de misdaad door gedoopt te worden (in water). Daarna pas wilde de Geest bij hen inwonen. Paulus werd gered op basis van dit Evangelie aan de besnedenen (Handelingen 9:18; 22:16).

HET EVANGELIE AAN DE ONBESNEDENEN - Wanneer wij nu komen bij Cornelius en de heidenen die in de Kerk werden gebracht door het ontvangen van de Geest, dan zullen we het Evangelie aan de *onbesnedenen* in actie zien - het Evangelie waardoor *wij* werden wedergeboren en gedoopt in/tot het Lichaam van Christus. “Maar integendeel, zij zagen dat aan mij het Evangelie onder de onbesnedenen toevertrouwd was, zoals aan Petrus dat onder de besnedenen” (Galaten 2:7). In het Evangelie aan de onbesnedenen is de volgorde: geloof in Christus, bekering van zonden, ontvangen van de Heilige Geest, en dan waterdoop - de openbare belijdenis en identificatie met Christus in Zijn Dood en opstanding.

DE DOOP MET VUUR - In dit verband is de profetie van Johannes de Doper van belang. De Joden vroegen hem of hij Christus was of niet. “Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wie ik niet waardig ben de riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur” (Lukas 3:16).

Later, toen de Heer Jezus de discipelen sprak over Pinksteren, refereerde Hij naar Johannes' woorden: “want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen” (Handelingen 1:5). Hij sprak niet over vuur.

---

⁵ Deze kosmische tekenen zullen zich ook manifesteren in de verdrukkingstijd, na de opname van de Kerk. In die tijd zal Israël hersteld worden en zij zullen profeteren, en er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren. Zie de verklaring van Openbaring op mijn site.

De doop met vuur heeft betrekking op Christus' *tweede* komst, en had niets van doen met de discipelen die spoedig gedoopt zouden worden door de Heilige Geest. Het tijdperk van de Kerk werd ingeleid door de doop van de Geest (genade), maar het tijdperk van het Koninkrijk zal ingeleid worden door de doop van vuur (oordeel).

DE LIJN - De lijn die getrokken werd op Pinksteren benadrukt het feit dat alhoewel de Kerk toen gevormd werd, ze toen nog geheel Joods was, in de eerste vijf jaren ongeveer - "eerst de Jood" (Romijnen 2:10). Maar als natie bleven zij standvastig de Heer Jezus afwijzen, tot zij in Handelingen 28:28 werden afgewezen. Op dat ogenblik moest Paulus zeggen: "Laat het u dan bekend zijn, dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen er gehoor aan geven".

Voortaan werd de Joodse natie door God tijdelijk aan de kant gezet en werden gelovige heidenen en individuele Joden in het Lichaam van Christus gebracht. Joëls profetie over de eindtijdse Joden zal niet vervuld worden voordat de kerk is opgenomen; daarna zal de Heer Jezus terug de Joden besturen en de Heilige Geest zal uitgestort worden op "alle vlees". Niet een andere Pinksterachtige doop in het Lichaam, maar een heerlijke uitstorting wanneer het Millennium zal ingeleid worden (Joël 2:28-32).

Er is geen mogelijkheid voor een herhaling van Pinksteren. De Heilige Geest kwam op die dag, nooit om te vertrekken maar om te blijven. Zijn komst introduceerde het *Kerktijdperk* of *Gemeentetijdperk*. De vervulling van Joëls profetie zal het *Koninkrijktijdperk* inleiden, de duizendjarige regering van Christus op aarde.

Hoofdstuk VI

GEEN "SECOND BLESSING" of TWEEDE ZEGEN

"En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun Christus" (Handelingen 8:5).

SAMARITANEN - De Samaritanen, zijnde half Joods en half heidens, waren logischerwijs de volgende groep om ingelijfd te worden in het Lichaam van Christus. Het getuigenis moest eerst in Jeruzalem gegeven worden, daarna in Judea, en dan Samaria (Handelingen 1:8).

Het is evident dat Filippus het Evangelie van de besnedenen predikte aan de Samaritanen, en nadat zij geloofden werden zij dus gedoopt in water vooraleer de Geest hen werd gegeven. Hier was er een verloop van tijd tussen hun waterdoop en de hen gegeven gave van de Geest.

In deze unieke situatie zien we een reden voor de tijds kloof. Er is eeuwenlang een bittere vijandschap geweest tussen de Joden en de Samaritanen, inbegrepen rivaliserende religies. Petrus als draager van "de sleutels van het Koninkrijk der hemelen" (Mattheüs 16:19), had het Evangelie gepredikt tot de Joodse natie op Pinksteren, en de Kerk werd geboren. Om de eenheid van de Kerk te bewaren werd Petrus nu naar Samaria gestuurd om zijn handen te leggen op de nieuwe gelovigen als een demonstratie van hun eenheid met de christenen te Jeruzalem. Zij dan ontvingen de gave van de Geest en werden gedoopt in/tot het Lichaam van Christus.

Zo'n tijdsruimte tussen geloven en het ontvangen van de Geest wordt verder niet meer gevonden in Gods Woord. Deze bijzondere situatie verleent geen grond aan de bewering dat de Samaritanen een "tweede werk van genade" ontvingen. Het was hun eerste en enige doop in/tot het Lichaam.

HEIDENEN - "En Petrus opende zijn mond en zei: Ik zie nu echt in dat God niet iemand om de persoon aanneemt" (Handelingen 10:34). Het was een grote stap voor Petrus om de Samaritanen te erkennen als leden van het Lichaam, maar dit was nog maar het opstapje naar de geminachte heidenen. Daarom moest hij door God voorbereid worden door middel van het visioen van het grote laken met allerlei soorten schepselen, te Joppe (Handelingen 10).

De sleutels gebruikend van het Koninkrijk der hemelen, predikte Petrus het Evangelie van de onbesnedenen aan de heiden Cornelius, die voorbereid was, en zijn huishouden. Volgend op geloof viel de Heilige Geest op allen en zij spraken in tongen en verhoogden God, net zoals gedaan werd door de discipelen op Pinksteren.

Bij deze gebeurtenis was het teken van de tongen ten bate van Petrus en zijn gezelschap, om aan te geven dat de heidense gelovigen volledig één waren met hen in Christus Jezus - allen leden van het ene Lichaam, de Kerk - “Daarin is niet Griek [= de heiden] en Jood” (Kolossenzen 3:11).

Noteer dat het was *nadat* zij de gave van de Geest ontvingen dat Petrus de heidenen aanmaande zich te laten dopen in water. “Kan iemand soms het water weren dat deze mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden? En hij gaf opdracht dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de Heere. Toen vroegen zij hem enkele dagen bij hen te blijven” (Handelingen 10:47-48).

Sommigen houden vol dat Cornelius en zijn huishouden reeds gered waren, en dat Petrus kwam om hen te “dopen in de Heilige Geest”. Opnieuw trekt het Woord de lijn tegen een andere charismatische misvatting. Geen van de heidenen werd wedergeboren vooraleer Petrus de onbesnedenen het Evangelie bracht. De engel zei tot Cornelius: “Stuur mannen naar Joppe en laat Simon halen die ook Petrus genoemd wordt. Die zal woorden tot u spreken waardoor u zalig zult worden en heel uw huis” (Handelingen 11:13-14).

Niet alleen had Petrus behoefte aan een speciale voorbereiding op de insluiting van de heidenen in het Lichaam, maar ook die Joden die de Kerk vervoegden te Jeruzalem: “En toen Petrus naar Jeruzalem gegaan was, bestreden zij die uit de besnijdenis waren, hem en zeiden: U bent binnengegaan bij mannen die de voorhuid hebben, en u hebt met hen gegeten” (Handelingen 11:2-3).

Toen hij uitleg verschafte, onthulde Petrus enkele erg pertinente feiten: “En toen ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals op ons in het begin. En ik herinnerde mij het woord van de Heere, hoe Hij zei: Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Als God dan aan hen dezelfde gave geschonken heeft als aan ons die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik dan dat ik God zou kunnen tegenhouden? En toen zij dit hoorden, waren zij gerustgesteld, en zij verheerlijkten God en zeiden: Zo heeft God dus ook aan de heidenen de bekering gegeven die tot het leven leidt” (Handelingen 11:15-18). Dit bracht hun redding, niet een “tweede woord van genade”.

DISCIPELEN VAN JOHANNES DE DOPER - Paulus kwam twaalf Joden in Efeze tegen die discipelen waren van Johannes de Doper. Apollos, die enkel weet had van het Oude Testament en Johannes' voorbereidende boodschap, had hen geleid tot de doop van berouw (Handelingen 18:24-25).

Paulus legde zorgvuldig uit dat Johannes de Doper niet de redding predikte, en deelde hen het Evangelie mee (het Evangelie aan de besnedenen). Toen zij de reddende boodschap geloofden, volgde Paulus het correcte patroon door hen in water te dopen in de naam van de Heer Jezus. Daarna legde hij hen de handen op en zij ontvingen de gave van de Geest. Zij spraken allen in talen en profeteerden, en daardoor bewezen zij dat zij gedoopt waren in het Lichaam van Christus en vervuld met de Geest, zoals de anderen op Pinksteren (Handelingen 19:1-7).

Toen hij met deze mensen handelde vroeg Paulus hen: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam?” (Handelingen 19:2). Geloofd hebbend in slechts de boodschap van Johannes de Doper door Apollos, wisten zij nog niets van het dopende werk van de Geest.

Zij hadden reeds geloofd tot berouw, dat is waar, maar het voorwerp van hun geloof was inadequaat. Er is een lijn getrokken. Reddend geloof moet een reddend object hebben! Apollos predikte Johannes' berouw; Paulus bediende het leven van de Heer Jezus Christus.

CHARISMATISCHE DWALING - De charismatische leer staat erop dat deze discipelen van Johannes gered waren door Apollos' boodschap, en dat zij door Paulus de “tweede zegen” ontvingen. Deze fout werd gevoed door volgende lezing van Handelingen 19:2 in the King James Version: “Have ye received the Holy Spirit *since* ye believed?” De Statenvertaling maakt de juiste vertaling, en dat maakt een heel verschil: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen **toen** u tot geloof kwam?” (HSV) of “toen gij geloofd hebt” (SV 1977)

Een gelijkaardig probleem komt voor in Handelingen 1:8 van de King James Version: “But ye shall receive power, *after* the Holy Spirit is come upon you”. Dit wordt in de Statenvertaling beter weergegeven: “maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal”.

DE LIJN - Dank God voor de getrokken lijn! Onze Vader wil ons beschermen tegen het zoeken van een leerstellig foutief object, hetgeen resulteert in een duistere en kreupele ervaring. “En u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:32). In afhankelijkheid aan de Geest der Waarheid, moeten wij erg zorgvuldig “beproeven de dingen, die verschillen”, om altijd een vitaal onderscheid te maken tussen waarheid en dwaling. “En dit bid ik [God], dat uw liefde nog meer en meer overvloedig worde in erkenning en alle gevoelens; opdat gij beproeft de dingen, die [daarvan] verschillen” (Filippenzen 1:9-10, SV 1977).

Hoofdstuk VII

TONGEN IN DE KORINTHISCHE KERK

1 KORINTHIËRS 14 - In de tijd waarin Paulus de Efezische gelovigen stichtte, schreef hij een instructiebrief aan de nieuwe kerk te Korinthe. In de hoofdstukken 12 tot 14 van de eerste brief aan de Korinthiërs, besprak hij het onderwerp van geestelijke gaven. In hoofdstuk 14 handelde hij over de belangrijkste gave, die van de profetie, en de minst belangrijke van alle gaven, die van de tongen. Laten wij nu samen door de meest vitale verzen lopen van dit hoofdstuk.

Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren (v. 1).

De nieuwtestamentische gave van profetie betreft de bediening van de Kerk en werd gegeven door directe openbaring van Godswege. Dit was de meest nodige gave in de *apostolische eeuw*, omdat de Schriften nog niet gecompleteerd waren. Alhoewel de gelovigen op nieuwtestamentische grond stonden, hadden zij weinig geschreven openbaring buiten het Oude Testament.

Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet voor de mensen, maar voor God; want niemand verstaat het, doch met de geest spreekt hij verborgenheden (v. 2).

Het was goed God te prijzen en te danken door middel van het tongenteken (teken voor de Joden), maar de jonge kerk moest opgebouwd worden in het geloof door de gave van profetie.

Maar die profeteert, spreekt de mensen stichting, en vermaning en vertroosting (v. 3).

De profetische gave had het doel de boodschap van God mee te delen, direct tot alle aanwezigen, zoals Petrus deed op Pinksteren, nadat het teken van talen spreken was gegeven.

Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert die sticht de gemeente (v. 4).

Wanneer het iemand gegeven was in tongen tot God te spreken als een teken voor de Joden, werd hijzelf gesticht in zijn uitoefening van de gave, maar de kerk verwierf hiermee niets omdat zij niet konden verstaan wat er gezegd werd. Paulus onderstreepte het belang dat allen in de vergadering zouden gesticht worden door de gave van profetie.

En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegt, opdat de gemeente stichting moge ontvangen (v. 5).

Tongen waren maar een hulp voor de kerk als de prijzing van God vertaald werd, opdat allen zouden delen in de zegen van wat tot Hem gezegd werd. Vertaling was op zich een van de tekengaven.

En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of in profetie of in lering? (v. 6).

Tongen, wanneer vertolkt, waren stichtend voor de kerk. Maar als het erop aan kwam dat gelovigen opgeleid werden, moesten zij bediend worden middels de gave van profetie. Dit was directe openbaring van God en bracht kennis en leer. Tongen gingen van mens tot God en hadden hoofdzakelijk te maken met lofprijzing.

Alzo ook gij, daar gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij overvloedig moogt zijn tot stichting van de gemeente (v. 12).

Het beste is dat men overvloedig was tot opbouw van de kerk, veeleer door middel van de beste gave (profetie), dan met de minste gave (tongen).

Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen (v. 18).

Tijdens Paulus' zendingsreizen ontmoette hij vele Joden, aan wie het teken van de tongen naar behoren werd gegeven.

Maar ik wil liever in de gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan tien duizend woorden in een vreemde taal (v. 19).

Wegens haar nut voor de kerk was de gave van profetie duizend keer waardevoller dan de tongengave.

Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen; en de profetie niet de ongelovigen, maar voor hen, die geloven. Indien dan de gehele gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart? (vv. 22, 23).

Het was noodzakelijk de juiste gave voor de juiste mensen te beoefenen. Zelfs op Pinksteren waren er die "spotten en zeiden: Zij zijn vol zoete wijn" (Handelingen 2:13).

Maar indien zij allen profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwam, die wordt door allen overtuigd, en hij wordt door allen geoordeeld. En alzo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is (vv. 24, 25).

Wat kon een groter contrast zijn als reactie op deze twee gaven? Onvertaalde tongen deed de ongeleerde en ongelovige denken aan dronkenschap of gekheid, terwijl Geest-gestuurde profetie overtuiging bracht van zonde en aanbidding van God.

Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken. (v. 39).

Veel ongeredde Joden woonden deze vroege kerksamenkomsten bij, om een of andere reden, en God in Zijn genade gaf hen nog steeds het teken van de tongen. Maar daar zou spoedig verandering in komen.

ISRAËL OPZIJ GEZET - Wij zien in het Oude testament dat Israël God verwierp, en in de Evangelien dat zij de Zoon van God afwezen, en in Handelingen dat zij het getuigenis van de Heilige Geest verwierpen. Het afsluiten van Israëls gelegenheid als natie begon met hun afwijzing van de Messias op Pinksteren en culmineerde aan het eind van Handelingen, en overspant dus 30 jaar tot ongeveer 62 n.C.

Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waardig oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen ... (Handelingen 13:46).

En nadat Silas en Timotheüs uit Macedonië gekomen waren, werd Paulus er door de Geest toe aangezet aan de Joden getuigenis te geven dat Jezus de Christus is. Maar toen zij ertegen gingen en lasterden, klopte hij zijn kleren af en zei tegen hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; vanaf nu zal ik naar de heidenen gaan ... (Handelingen 18:5, 6).

En zij waren het niet met elkaar eens en zij vertrokken nadat Paulus dit ene woord gezegd had: Terecht heeft de Heilige Geest door Jesaja, de profeet, tegen onze vaders gezegd: Ga naar dit volk toe en zeg: Met het gehoor zult u horen en het beslist niet begrijpen, en ziende zult u zien en het beslist niet opmerken, ... Laat het u dan bekend zijn, dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen er gehoor aan geven. En nadat hij dit gezegd had, gingen de Joden, heftig redetwistend onder elkaar, weg (Handelingen 28:25-29).

Met Israël opzij gezet hadden de Joden nu geen prioriteit noch privilege meer. Israël staat in dezelfde positie als alle andere naties met betrekking tot de beloften van het Evangelie, totdat God zijn handelen met haar herstelt (*Koninkrijk*), na de Opname van de Kerk. Tot dan is het "die dorst heeft, kome; en die wil..." (Openbaring 22:17).

Hoofdstuk VIII

TEKENEN HIELDEN OP

1 KORINTHIËRS 13 - Tegen de achtergrond van Israëls drievoudige afwijzing van God, en als gevolg daarvan Zijn richten tot de heidenen, kijken wij nu naar 1 Korinthiërs 13. Dit gedeelte van het Woord zal een van de gevolgen van deze afwijzing uitleggen: de *beëindiging* of het *ophouden* van de tekengaven.

De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden (v. 8).

Toen Paulus stelde dat liefde nooit vergaat, impliceerde hij dat de gaven zouden ophouden. Naarmate de afwijzing van de natie verder ging, hielden ook de gaven verder op. Op Pinksteren spraken alle discipelen in tongen; in de Korinthische kerk niet allemaal (**1 Korinthiërs 12:30**), en tegen het eind van de Handelingen (61-62 n.C.) sprak niemand meer in tongen. Met de opzij stelling van Israël kwam het teken van de tongen tot zijn einde.

TEKENGAVEN VERVANGEN DOOR HET GESCHREVEN WOORD - Tegen de tijd dat de Kerk in het bezit kwam van de complete canon van de Schriften (100 n.C.), was er geen enkele behoefte meer aan directe openbaring middels de gave van profetie, noch voor authenticatie door middel van tekengaven. Het Woord van God spreekt voor zichzelf!

Paulus schreef zijn eerste brief aan de Korinthiërs rond 55-56 n.C., en in die achtergrond vinden we de laatst opgetekende verschijning van de tongengave. In de latere brieven, die opsommingen van geestelijke gaven bevatten, zoals de belangrijke Romeinen- en Efezebrieven, wordt geen melding gemaakt van tongen, noch van enige andere tekengave.

Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele (v. 9).

De gaven van kennis en profetie gaven slechts gedeeltelijke hulp, en de gaven in 1 Kor. 12 waren slechts tijdelijk - ze werden geheel vervangen door het algenoegzame Woord van God. “Wanneer Uw woorden opengaan, geeft dat licht en schenkt dat onverstandigen inzicht” (Psalm 119:130 HSV).

Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden (v. 10.).

Eerst moet begrepen worden dat de frase “het volmaakte”, in neutraal geslacht staat weergegeven in het Grieks [zo ook in de Nederlandse vertaling], en daarom kan het niet refereren naar een persoon, b.v. de Heer Jezus. Het woord *volmaakt* betekent volwassen of compleet. Het was het gecompleteerde Woord dat de gaven van openbaring en kennis verouderd maakte.

Want wij zien nu door een spiegel⁶ in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben (v. 12).

Twee keer refereerde Paulus naar de Schrift als een spiegel. Met slechts een ten dele gecompleteerd Woord en enkele tijdelijke gaven, was de afspiegeling van Christus, het Levende Woord, donker en onduidelijk.

Dank God dat de lijn getrokken is. Nu, met het Woord van God *in toto*, zijn wij door de Heilige Geest in staat daarin de Heer te zien.

“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest” (2 Korinthiërs 3:18).

Eertijds was er de donkere spiegel van de gaven; nu echter is het de blinkende spiegel van de Heer Jezus Christus in het voltooide Woord, “om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus” (2 Korinthiërs 4:6). Welke gave kon dat doen?

---

⁶ In die tijd werden spiegels van gepolijst brons gemaakt; die gaven doorgaans geen helder beeld.

En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde (v. 13).

Tegen 70 n.C., toen Jeruzalem verwoest was en de Joden verspreid, moest het teken van de tongen voorbij zijn. Tegen 100 n.C., toen het Nieuwe Testament gecompliceerd was, waren de bijzondere gaven - zoals wonderen, genezingen, profetie, kennis - geheel inoperatief.

Geloof en hoop zullen voortduren tot aan de Opname, en dan zijn ook deze niet langer noodzakelijk. Liefde, de grootste van alle, zal blijven in alle eeuwigheid.

LIEFDE IS PREËMINENT⁷ - Wij moeten ons herinneren dat het hoofdstuk dat wij nu beschouwen Paulus' ode is aan de liefde, en dat is de kern van zijn leer over de tekengaven. Hij spoorde zijn lezers aan: "ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is" (1 Korinthiërs 12:31).

Paulus' punt in hoofdstuk 13 was niet allereerst dat de gaven moesten bediend worden in liefde, alhoewel dat essentieel was, maar dat de gaven tijdelijk waren en de liefde eeuwig. Zelfs geloof en hoop zouden slechts bestaan voor een tijd nadat de gaven voorbij waren, maar de liefde zou blijven, pre-eminente en permanent. Daarna, terugkerend naar het onderwerp van de gaven, noemde hij opnieuw de uitnemender weg: "Jaagt de liefde na" (1 Korinthiërs 14:1).

DE LIJN - De lijn is getrokken. Niet langer zijn er tijdelijke tekengaven, maar nu zijn er *begaafde mannen* gegeven als gaven aan de Kerk, om de waarheid te bedienen in liefde, voor de vervolmaking (maturisering) van de heiligen.

"En Deze heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van de bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus" (Efeziërs 4:11-13).

De apostelen en profeten, hierboven genoemd, zijn niet langer bij ons; hun werk bestond in de fundering, de opstart van de Kerk, en de completering van de Schriften. In die zin blijven zij bij ons: "Zo bent u ... gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de Hoeksteen is" (Efeziërs 2:19, 20).

Vandaag heeft de Kerk geen *tekengaven* meer nodig. De motivatie voor groei, aanbidding en dienst, voor elk van de leden van het Lichaam, komt van het inwonende leven en de liefde van de Heer Jezus Christus. De waarheid, gesproken en uitgedrukt in liefde, is veel meer blijvend en effectief dan enige gave. De gaven-gerichte liefde van vandaag kan even vals zijn als de gave zelf; Christus-gecentreerde liefde vandaag is zo waar als de Christus.

Hoofdstuk IX

DOOP IN DE DWALING

"STILTE ALSTUBLIEFT" - De gaven zijn opgehouden, maar de dwaling blijft hangen. Men kan rustig aannemen dat 75% van hen die vandaag beweren de doop, tongen en andere tekengaven te hebben, vrouwen zijn. Zo'n situatie vraagt om het trekken van de lijn van het Woord.

"Dat uw vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is hun niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt" (1 Korinthiërs 14:34). De context en inhoud van dit vers betreffen voornamelijk de gaven van profetie en tongen. Temidden van de gedetailleerde instructies, waarvan Paulus zei dat het "geboden des Heeren" (v. 37) waren, vinden wij deze aanmaning van de vrouwen.

Later, in verband met kerkprocedure, schreef Paulus: "Een vrouw moet zich laten onderwijzen in stilheid, in alle onderdanigheid. Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stilhoudt" (1 Timotheüs 2:11-12). Het is zeker

---

⁷ Preëminent: voortreffelijk boven andere; bevoorrechte positie (Van Dale).

toelaatbaar en zo bedoeld dat vrouwen leren onder de gepaste omstandigheden, maar niet als gezag voerend over mannen.

MANNEN ALLEEN - De heilige Geest geeft vandaag geen tekengaven, aan niemand - mannen of vrouwen! Het is evident dat de gaven, zoals in de Korinthische kerk, gegeven waren aan mannen alleen. Er bestaat geen verslag in Gods Woord van vrouwen die ooit de gave van tongen kregen.

Vermits de ware doop door de Heilige Geest niet-empirisch is (geen ervaring), en de tekengaven niet langer bestaan, zoals aangetoond in het Woord, wat *zijn* dan de charismatische ervaringen die vandaag gepromoot worden?

DE PSYCHOLOGISCHE BASIS VAN DE CHARISMATISCHE DOOP - De “doop in de Heilige Geest” is een vleeselijke ervaring die voortgebracht wordt door een combinatie van super-emotionalisme, hypnotisme en religieuze hysterie, hoofdzakelijk geïnduceerd door de kracht van psychologische suggestie. Afhankelijk van de emotionele make-up van de persoon kan de ervaring hoog zijn of minder. Doorheen de jaren heeft deze vleeselijke doop een hartverscheurend spoor nagelaten van gebroken levens, huwelijken, huisgezinnen en kerken.

In deze “hypnotische crisis” accepteert het subject alles wat gesuggereerd of gecommandeerd wordt. Hij of zij is ertoe gebracht te geloven dat zij de “doop van de Heilige Geest” ervaart en dat zij de gave van tongen hebben. Dit foutieve concept komt in het onderbewustzijn en resulteert in permanente schade. De geest is onderbewust *afgestemd* op deze fouten en kan virtueel onmogelijk bijsturen door middel van redenering en schriftuurlijke waarheid - zoals ieder die dat geprobeerd heeft te doen zal bevestigen.

Er worden een aantal middelen gebruikt om deze neurologische instorting te bewerken, zoals bepaalde muziek, repetitief handgeklap en zingen, sensationele getuigenissen, vermaning en manipulatie. Door zo'n voorafgaande conditionering, of door het wanhopig streven van de persoon, wordt “de doop” soms ervaren wanneer men alleen is - plotseling, en schijnbaar zonder oorzaak.

Wanneer deze middelen onder climax worden volgehouden, wordt het cerebrale zenuwstelsel overbelast door de sterk gestimuleerde ganglia, of automatisch zenuwstelsel dat gecentreerd is in de plexus solaris⁸. Deze charismatische “doop” wordt dikwijls omschreven als “een bal van vuur die zich vormt in mijn maag”. Dit is de bron van de ervaringsdoop: de geest afgesloten, het automatische systeem onbestuurbaar met het onderbewuste dat aan de oppervlakte komt.

DE FYSIOLOGISCHE BASIS VAN DE CHARISMATISCHE TONGEN - Wanneer iemand in deze abnormale toestand van de doop gebracht is, wordt zijn vocaal mechanisme gestimuleerd door de uit controle gebrachte zenuwactie en resulteert in een irrationeel geleuter. Deze brabbeltaal is nooit een taal, alhoewel gedeelten van lettergrepen soms gehoord worden, te wijten aan de extatische stimulatie van de uit controle zijnde stembanden. Eens dat het zenuwpatroon is gezet kan dit gebrabbel aangestuurd worden door de wil.

Sommigen beweren buitenlandse talen herkend te hebben die door de tongensprekers voortgebracht werden, maar dat is nooit bewezen. In geïsoleerde gevallen kunnen er buitenlandse woorden of lettergrepen geuit worden. Deze ontsnapping van vrijgekomen onderbewuste woorden, werden ergens bewust of onbewust in het verleden opgepikt. Soms komt er een opzettelijke vervalsing aan het licht bij zulke taal-“verificatie”.

DE FYSIOLOGISCHE BASIS VAN DE CHARISMATISCHE GENEZING - Deze zelfde psychotische condities zijn de noodzakelijke attributen van de “genezers”, om hun hypnotische en neurologische manipulaties effect te geven. Eens de “patiënt” geconditioneerd is, en hem/haar de handen zijn opgelegd, dikwijls gedwongen, ervaren zij een gevoel van shock, en hitte die in het lichaam opkomt, gevolgd door een bevrijding van spanning.

Dit is dezelfde reactie van de ganglionzenuwen als deze die de charismatische doop produceert en de tongen. Maar deze “elektrische” lading *komt niet van de handen van de genezer!* Het is de extatische climax van de overbelaste plexuscentra die gelokaliseerd zijn langs de ruggegraat en in de plexus solaris van het slachtoffer. Dit is de resulterende climax van de psychoneurotische hysterie

---

⁸ De Plexus Solaris is de autonome cluster van zenuwcellen in het menselijk lichaam, achter de maag. (Wikipedia).

die opgebouwd wordt door de genezer, de zangleider, de muziek, de massa, en de wens en verwachting van het individu.

Dit psychisch verderf is dikwijls gemanipuleerd, los van het gebruik van fysiek contact door de genezer. Een uitgestoken vinger, gepaard met een bevelende stem, zijn genoeg om de trekker over te halen naar een kortsluiting in het overbelaste zenuwstelsel. Velen getuigen van op die manier genezen te zijn, maar zij ervaren gewoon een tijdelijke psychische loutering of een *neurotisch symptoom*. Anderen gaan een genezing simuleren, in een poging het gebeuren te helpen of om in de belangstelling te komen.

Niemand vandaag bezit de gave van genezing⁹; dat was begrepen in de tekengaven die ophielden tegen het einde van de apostolische eeuw. God geneest vandaag wanneer het past in Zijn voorneemen met het individu. Hij geneest ook in antwoord op gebeden wanneer dat in overeenstemming is met Zijn wil in de zaak. Maar meestal geneest Hij door Zijn eigen natuurwetten, door geneesmiddelen en medische professie. God geneest niet door middel van professionele genezers, noch door die amateurs die beweren de gave van genezing te bezitten.

DE LIJN - De lijn moet getrokken worden met betrekking tot de doop-van-ervaring, en elke teken-gave. Als er vrouwen bij betrokken zijn, moet de lijn zelfs dubbel getrokken worden! Geen mannelijke noch vrouwelijke charismaten zijn gekwalificeerd om iemand te leiden. Zij zijn onzeker van bij de eerste stap, en zijn niet voortgegaan tot verzekering van eeuwige redding, de belangrijkste bouwsteen voor geestelijke groei. Tenzij een leven verankerd is in de eeuwig zekere fundering van het volbrachte werk op Golgotha, is er het enig alternatief van te bouwen op het drijfzand van zinnenstrelende ervaringen.

CHARISMATISCHE DWALING OVER ZEKERHEID - Er zijn er in de charismatische beweging die beweren de eeuwige zekerheid van de gelovige te onderwijzen. Maar dat is altijd voorwaardelijk, niet de schriftuurlijke, onvoorwaardelijke, eeuwige zekerheid die alleen gebaseerd is op het reddende werk en het opgestane leven van de Heer Jezus Christus.

Andere charismaten die beweren eeuwige zekerheid te bezitten, hebben deze waarheid binnengebracht van buitenaf; zij ontvingen het niet vanuit de leer van de beweging. En, als zij in het anti-zekerheidsdomein blijven hangen zal alles wat zij voorheen vasthielden verloren gaan. Dwaling is een degenererende invloed.

LEIDERSCHAPSVERANTWOORDELIJKHEID - Pastor, als er enige zielen van charismatische strekking in uw samenkomst opduiken, moet u onmiddellijk met hen handelen, in liefde, met betrekking tot hun geloofspunten en praktijken. Geef hen daarna wat tijd om zich van hun dwalingen af te keren, en indien zij weigeren zal het nodig zijn hen voor alle ouderlingen van de kerk te brengen. Blijven zij dan nog onvermurwbaar dan moet u van het idee afstappen de “wolven” te willen redden maar overgaan naar het redden van de kudde.

Als dit niet uitgewerkt wordt, zoals de Schrift beveelt, zult u na verloop van tijd velen verliezen. Maar als u het doet zult u de besten van de vergadering bij u houden.

Want dit weet ik, dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; en dat uit uw eigen midden mannen zullen opstaan die verkeerde dingen spreken, om de discipelen weg te trekken achter zich aan. Daarom: waak ... (Handelingen 20:29-31).

Doe uw uiterste best om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt (2 Timotheüs 2:15).

Hoofdstuk X

---

⁹ Het NT spreekt niet van “gave van genezing” maar van “gavEN van gezondmakingEN”: een zaak van geval tot geval.

VRUCHTBARE BODEM VAN PSEUDO-DEMONISME

Dwaling is altijd destructief, en de charismatische doop van ervaring is geen uitzondering. Ze trekt haar slachtoffers door tongen en gaven neerwaarts op het fantasiepad - en zo tot pseudo-demonisme. Een fundamentele dwaling produceert een structurele catastrofe.

DE GEBEURTENIS - Een beetje historische achtergrond zal licht werpen op de bron van veel van de histerie waarvan wij vandaag getuige zijn. De “Welsh Revival” gebeurde in de herfst van 1904 en de lente van 1905. De nationale kerk van Wales was koud en doods geworden, en er is geen twijfel over dat velen werden geholpen en zelfs gered tijdens deze opwekking. Maar, er was erg weinig *leerstellige* prediking. Deze revival wast bijna geheel gebaseerd op massaal zingen (met mensen van hoogemotionele natuur) en een benadrukking van de “doop van de Heilige Geest”.

HET LEIDERSCHAP EN DE BOODSCHAP - Evan Roberts, een jonge koolmijnwerker en Bijbelschoolstudent, kwam op als leider. Mrs. Jessie Penn-Lewis, die betrokken was in de tragische nasleep, schreef: “De boodschap van Mr. Evan Roberts bij de plechtige opening van de Welsh Revival was essentieel voor gelovigen door bij hen de noodzaak van de doop van de Heilige Geest bij te brengen” (1)

Zowel Mr. Roberts en Mrs. Penn-Lewis onderwezen dat de doop er was voor “kracht voor dienst en oorlogvoering tegen Satan en de machten van de duisternis”. Geen van hen promoveerde de gave van tongen. Zij passeerden dat en gingen direct naar de leer van demonisme. Niettemin deed de charismatische doop zijn werk tijdens de opwinding van de revival, met tongen en andere vleeselijke excessen die onmiddellijk uitbraken en die een eind maakten aan enige schijn van ware opwekking. Eerder aan dit debacle werden de meeste christelijke werkers in Engeland en Wales in de groeiwaarheden onderricht door de conferentiebediening van Mrs. Penn-Lewis en anderen. Maar het is droevig te vertellen dat voor de meerderheid hun groei werd kortgesloten toen zij meegetrokken werden in de “doop van de Heilige Geest voor kracht en strijd” van de revival.

HET PROBLEEM - De stootkracht van de hedendaagse golven van zogenaamd demonisme werd daar gegenereerd! Roberts en Penn-Lewis hebben de *verwoestende resultaten* van de ervaringsgerichte “doop van kracht voor dienst en strijd” *toegewezen aan demonen*. Zij waren niet in staat de mogelijkheid in te zien dat de charismatische doop zelf de oorzaak zou kunnen geweest zijn van de problemen. *Wat te wijten was aan het vlees, wezen zij toe aan demonen*.

DE GEVOLGEN - De ware invloed van de Welsh revival op gelovigen in die dagen (en de onze) heeft zijn doel niet gemist in de jaren die volgden. Mrs. Penn-Lewis gaf toe dat er een wild vuur uitbrak “vanaf het allereerste begin”. De fysische, mentale en geestelijke vernieling, die het gevolg was van de doop, was verbijsterend in zijn effect op de leiders en werkers van de revival, om nog niet te spreken van de nieuwe bekeerlingen. Zij zei dat “duizenden”, “bijna allen”, “vernield” werden.

Evan Roberts zelf kreeg een ernstige mentale inzinking aan het eind van de revival, waarvan hij nooit herstelde. Hierdoor was zijn publieke bediening afgelopen. Hetzelfde gebeurde in hartverscheurende aantallen bij hen die de doop ervoeren, en het blijft voorkomen bij de charismaten van vandaag.

DEMONEN BESCHULDIGD VAN ALLES - Vijf jaar nadat de opwekking stierf schreef Roberts:

De belemmering voor een huidige revival ligt niet enkel in haar tegenstand vanuit de krachten der duisternis, maar in de huidige toestand van de meest geestelijke sectie van de Kerk, door wie alleen God naar een revival kan werken. Dezen zijn gelovigen die de doop van de Heilige Geest kennen, en geestelijk bevrijd werden in de revival, maar die nu teruggedreven zijn in zichzelf onder de druk van de vijand in de lucht. In voorbije revivals werden mensen soms in gestichten gedreven. Er moet een revival komen die zielen hieruit bevrijdt!

Om het in de botste taal te zeggen: de revivalentijd is de gelegenheid voor demonen om bezit te krijgen van geestelijke gelovigen, en een opwekking houdt op als gevolg van zo'n bezetting. De naweeën van de revival in Wales gaf aantallen te zien van de “eerlijkste zielen” die

ondersteboven geworpen werden door boze bovennatuurlijke machten. Grote aantallen geestelijke gelovigen hadden bevrijding nodig van de machten der duisternis. (2)

De afschuwelijke feiten over deze mensen veroorzaakte bij deze twee leiders dat zij serieuze twijfels kregen over “de doop van kracht”. Maar, door de schuld op demonen te leggen voor al die geestelijke verwoesting, *misten zij volledig het punt*. Mrs. Penn-Lewis kende de waarheden met betrekking tot het zelfleven, maar zij volgde Roberts tot achter de grens van geestelijke gezondheid.

Hetzelfde gebeurt vandaag onder charismaten en vele anderen. Demonen worden geblameerd voor *alles*, terwijl de ware oorzaken van de problemen liggen in de doop van ervaring en de activiteit van de oude natuur. Hoe vaak wordt er gezegd: “de duivel deed mij dat doen”!

WAR ON THE SAINTS - Tegen 1912 (zeven jaar na de revival) was de toestand van gelovigen in Engeland en Wales zo kritiek dat in wanhoop Mrs. Penn-Lewis, samen met Roberts assistentie, het controversiële boek *War on the Saints* schreef. Het doel was aan te tonen dat de post-revival toestand van de gelovigen te wijten was aan demonische activiteit; het was ook een poging om hen terug tot geestelijke gezondheid te brengen. Het boek faalde erin haar doel te bereiken, en het blijft bijdragen tot het hedendaagse probleem.

VREEMDE GEVOLGEN VAN DE DOOP - Het volgende citaat uit het boek onthult dat deze leiders struikelden over de doop. Zij werden gedwongen deze doop in vraag te stellen maar kwamen nooit aan een antwoord toe. Geen lijn getrokken!

Als we terugkijken in de geschiedenis van de Kerk, en de opkomst van allerlei “ketterijen” of zinsbegoochelingen zien, dan kunnen we de periode van bedrog natrekken als beginnend met een grote geestelijke crisis, zoals dat wat wij, in latere jaren, de “doop van de Heilige Geest” genoemd hebben.

De vraag of deze overgave om “de Geest te gehoorzamen” in overeenstemming is met de Schrift, moet onderzocht worden in het kader van de vele manieren waarbij goede gelovigen misleid werden, want het is vreemd dat een schriftuurlijke houding zo smartelijk de oorzaak is van gevaar, en dikwijls van complete vernieling voor zovele godvruchtige kinderen van God.

Wij hebben gezien dat de periode van het leven van de gelovige waarin hij de doop van de Heilige Geest ontving, de bijzondere tijd is van gevaar uit de boze bovennatuurlijke wereld. Weenigen gaan door deze crisis zonder misleiding door de vijand in een meer of mindere graad, en enkel zij die ertoe neigen in die periode hun redeneringsvermogen te gebruiken, kunnen hopen beschermd te worden tegen de catastrofe een slachtoffer te worden van de subtiele werkingen van de boze, bovennatuurlijke machten. (3)

DE SCHRIFT IS DE ENIGE STANDAARD - Door blindweg het antwoord te missen op de oorzaak van de problemen - hyperactiviteit en oude natuur - Gingen Roberts en Penn-Lewis dieper en dieper in hun demonen-fantasie. Wanneer hun vragen gesteld werden, hadden zij geen greintje Schriftuur aan te bieden; alles was opgehangen aan ervaring en verbeelding. “Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben” (Jesaja 8:20).

Vraag - Waar staat in de Schrift dat boze geesten in een gelovige kunnen komen?

Roberts - Er is geen specifieke Schriftplaats die zegt dat christenen door demonen kunnen bezeten zijn, maar het principe is er, en men begrijpt de principes door ervaring. Christenen worden misleid en bezet door boze geesten, en zij komen binnen en zetten zich vast op spieren en zenuwen van het lichaam. (4)

Vraag - Weet u of het mogelijk is voor een christen om bezeten te zijn door demonen?

Mrs. Penn-Lewis - Zonder aarzeling, Ja. Want als u dat hebt ondervonden in uw eigen ervaring, hebt u geen ander antwoord te geven. Dan bent u het gebied van debat en theorie gepasseerd, en u weet het dan. Het feit van de mogelijke bezetenheid van de gelovige is schriftuurlijk redelijk. Ik kan u vertellen van de vernieling die aangericht werd bij hen die de doop van de Geest hebben gekend, en die bedrogen werden door de misleiding van boze geesten.

Demonen graven zich in, in de structuur van het menselijk gestel. In het bijzonder lokaliseren zij zich in de ruggegraat, het zenuwstelsel en de diepste zenuwcentra, waardoor zij het hele wezen beheersen; van het ganglionisch zenuwstelsel, gelokaliseerd in de ingewanden [sic], tot het centrale zenuwstelsel in het hoofd; de ogen, oren, nek, kaken, tong, gelaatsspieren, en de delicate weefsels van de hersenen. (5)

GEBREK AAN EEN LIJN - Mrs. Penn-Lewis ziet alleen maar demonen! Wat deze leiders - en charismaten in het algemeen - zien als demonische bezetenheid is gewoon een uit controle geraakt zenuwstelsel en de neurologische effecten, gegenereerd door de doop-van-ervaring.

Zonder de lijn te trekken ging Roberts zelfs tot deze extreme Schriftloze theorie:

Er zijn overal moorddadige geesten aan het werk. Een mens kan zichzelf geopend hebben voor moorddadige geesten in de gedaante van “werkende dood”; zo’n moorddadige geesten moeten overal afgewezen, bevochten en uitgeworpen worden. Neem bijvoorbeeld de zendeling die in een district komt met malariakoorts. Hij gaat daarbinnen, maar in het geloof dat het hem niet kan raken, hij wordt immuun door te erkennen dat hij geen slachtoffer moet zijn van de vijand - de dood. (6)

Vriend, pas op voor de doop-van-ervaring! Als dit vermaarde leiders tot zulke extremiteiten heeft gevoerd, denk dan aan wat dit doet in charismatische kringen vandaag.

1. *The Overcomer* magazine (1910), p. 152.
2. Ibid.
3. Jessie Penn-Lewis, *War on the Saints* (Leister, England: Excelsior Press, 1939, 6th Edition, unabridged), pp. 50-55.
4. *The Overcomer* magazine (1912), p. 98.
5. *War on the Saints*, p. 69.
6. *The Overcomer* magazine (1914), p. 10.

Hoofdstuk XI

GOD SOEVEREIN - SATAN KNECHT

Wij zien vandaag het resultaat van wat wij zojuist zagen in de vroege jaren van de twintigste eeuw. De dwaling van de Welsh Revival-leiders tiert welig in onze middens: dat van de toewijzing van werken van het vlees aan demonen. Vandaar dat het essentieel is dat wij een gezonde blik werpen op de hedendaagse demonenmanie.

BEDENKELIJKE VRAGEN OVER DEMONISCHE ACTIVITEIT - Charismaten zijn verantwoordelijk voor de meeste, zoniet alle, van de dikwijls herhaalde en sterk ingeklede verhalen over demonen, opstaan van de doden, wandelen op water, enz., of ze nu van lokale dan wel van buitenlandse origine zijn. Meer en meer charismaten die voor deze verhalen vallen, dragen bij en worden deelachtig aan het probleem. Het feit blijft dat er geen schriftuurlijk nog duidelijk bewijs is voor zulke verhalen. Maar om te vermijden aangegrepen te worden door deze apocriefe verslagen, moet iemands onderscheidingsvermogen groter worden dan dat van de lichtgelovige fan van catchwedstrijden!

DE DEMONISCHE MALLEMOLEN - Velen vandaag, van charismatische nieuweling en tot “dieper leven”-leraars van de oude lijn, ondersteunen het uitwerpen van boze geesten en het houden van conversaties met depressie-demonen, ziekte-demonen, lach-demonen en ween- en pruil-demonen.

Denk eraan: het zijn gewoonlijk zij die erop drukken dat u de *Geest* niet hebt en (daardoor) geen *eeuwige zekerheid*, die u zullen zeggen dat u een *demon* hebt. Van zodra men begint met deze mythen enige waarde te verlenen, zit men op de demonische mallemol. Door af te stappen van schriftuurlijke grond, glijdt men hulpeloos naar de bodem van de helling der absurditeit.

Vandaag zijn er gerespecteerde conservatieve leiders die weggeleden zijn tot de plaats waar zij denken dat gelovigen kunnen bezeten zijn van demonen¹⁰. Hun afgang heeft ertoe geleid te zeggen dat zonden in het leven van de gelovige - zoals jaloezie, wrevel, haat, hardheid, trots - demonen zijn, en dat het uitwerpen van deze boze geesten het probleem zullen oplossen. Zelfs dat tongenspreken het werk is van buiksprekende demonen!

HYPNOTISCHE CRISIS - Gelovige, vergeet nooit de neurologische effecten van de doop-van-ervaring, of van krankzinnige heidense riten, of van gewone alledaagse psychotische ziekten. In elk van deze onnatuurlijke staten is de controle van het rationele cerebrale brein losgelaten en het automatische ganglionische “brein” neemt over - dikwijls tot de graad van vrijlating van het onderbewuste.

In zo'n toestand wordt de ongeredde of geredde “bezetene” geconfronteerd met de would-be demon. Hypnose-achtige suggestie, dwangmatig toegepast, veroorzaakt dikwijls een vrijgelaten onderbewustzijn dat voorbij de wacht loopt van het halfbewuste rationele verstand, en resulteert in een verbale respons tot roepende uitlatingen en schelle bevelen van degene die “autoriteit” uitoefent.

DE LIJN - De finale lijn moet getrokken worden. De enige veilige en gezonde grond voor enig onderwerp van deze aard is binnen de grenzen te blijven van de onbetwistbare en duidelijke Schrift. Wij moeten het Woord van de Waarheid recht snijden en gehoorzaam zijn aan de *apostolische leer* voor dit Gemeente- of Kerktijdperk.

Gelovigen alleen! - Het Gemeentetijdperk heeft allereerst te maken met het Lichaam van de Heer Jezus Christus, waarvan elke gelovige een eeuwig lid is. Een Christen heeft geen tekengaven nodig om het Woord van God gezag te verlenen, want hij is een *gelovige*. Gelovige, uw Vader is de God van het universum!

Satan dient - Satan heeft nooit iets gedaan wat buiten de controle staat van onze soevereine God, noch heeft hij enige macht om de wil van onze Vader tegen te houden! De ervaring van Job is één bewijs van dat feit, en dat vond al plaats lang voor de nederlaag van de vijand op Golgotha. Wat waar is voor de overwonnen slang is evenzo waar voor elk van zijn verdoemde volgelingen, gewoonlijk gekend als demonen.

De Schepper en Onderhouder van het Universum is ons echte leven: de opgestane Heer Jezus Christus.

En u hebt de volheid ontvangen in Hem Die het hoofd is van **iedere** overheid en macht ... Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die in het openbaar tentoongesteld en daardoor over hen getriomfeerd [het Kruis]. -- Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij van uzelf niet zijt?. -- Omdat dan de kinderen mensen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gekregen, om door de dood hem die de macht over de dood had van zijn kracht te beroven, dat is de duivel (Kolossenzen 2:10, 15; 1 Korinthiërs 6:19; 3:17; Hebrëeën 2:14).

Stille weerstand - Als gelovigen woont de Heilige Geest bij ons permanent in, en het overwinnend leven van de opgestane Heer. Wij hebben geen behoefte om te steunen op gebroken rietstengels, zoals de doop van ervaring en tongen, noch zijn wij onderworpen aan verslagen demonen, Satan inbegrepen.

Veilig “**verborgen met Christus in God**” (Kolossenzen 3:3), leren wij stil en zonder moeite de duivel te weerstaan op basis van zijn nederlaag aan het Kruis, en onze overwinning is in Christus. Er blijft voor hem en zijn vrienden niets anders over dan te vluchten. “**Weersta de duivel en hij zal van u wegvluchten**” (Jakobus 4:7).

Bevrijding en groei - **In de kwestie van bevrijding van de macht der zonde, centreert het Woord in zijn handelen met de zonde en de zondenatuur zich niet op demonen, maar op het Kruis!** (Romeinen 6:6, 11).

---

¹⁰ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gelovigebezeten.pdf>

Wanneer het gaat over *groei*, drukt het Woord niet op oorlogvoering met Satan, maar veeleer op een levende relatie van de gelovige met de opgestane Heer Jezus Christus (2 Korinthiërs 5:17, Kolosensen 3:1-3).

CHARISMATISCHE DWALING - Wij hebben niet, zoals de charismaten zich voorstellen, een “God” die afhankelijk is van Satans genade, noch hebben wij een “Jezus” die niet in staat is om compleet te beschermen en ons eeuwige zekerheid te garanderen, noch een “Heilige Geest” die hulpeloos is ten aanzien van demonen die de gelovige bezetten!

Charismatische dwalingen laten niets over dan een verslagen Heilige Geest en een overwinnende vijand, zoals zo tragisch werd uitgedrukt door Mrs. Penn-Lewis:

De geest-vijand kan de [menselijke] geest inpakken en hem vasthouden als in een bankschroef, zodat niets van de kracht van de Heilige Geest het lichaam en de geest kan bereiken. Dan zult u concentratie verliezen, en uw geest is opgesloten door de demonen

DE VOORBEREIDING EN VOORZIENING VAN DE GEEST - De inwonende Heilige Geest is de Geest van Christus; Hij is *God!* Hij bedient binnenin ons op de basis van het volbrachte werk aan het Kruis, en vanuit de bron van onze overwinnende Heer Jezus Christus. Wanneer de Heilige Geest ons voldoende heeft gevoed, ontwikkeld en opgeleid in onze geestelijke groei en dienst, leert Hij ons via het Woord: “Verder, mijn broeders, word krachtig in de Heere en in de **sterkte van Zijn macht**. Doe de gehele wapenrusting van God aan, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel” (Efeziërs 6:10-11).

Verblijf boven - Wij zijn in de Heer Jezus, waar Hij is:

“ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in dit tijdperk, maar ook in het komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen” (Efeziërs 1:21-22).

Sta - Wij staan in Zijn overwinning; ons is de worsteling van de rust.

“Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de [verslagen] overheden, tegen de [verbroken] machten, tegen de machthebbers van de wereld, van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Neem daarom de gehele wapenrusting van God aan, opdat u tegenstand kunt bieden in de boze dag en na alles verricht te hebben, stand kunt houden. Sta dan ... terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest” (Efeziërs 6:12-14, 18).

“in stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn” (Jesaja 30:15).

Weersta - De Heilige Geest vestigt ons in onze positie in de Heer Jezus, ver boven allen, en leert ons te weerstaan door “tegenstand bieden” en “stand houden” - door in geloof de positie te onderhouden waarin wij gezet werden. Onze tegenstand is gegrond op het volbrachte werk op het Kruis, waarvan Satan en zijn gevallen geesten moeten wegvlugten. “Zo onderwerp u dan aan God. Weersta de duivel en hij zal van u wegvlugten” (Jakobus 4:7).

Satans macht is niet inherent maar verleend (Romeinen 13:1); ze is niet ongelimiteerd maar gecontroleerd (Job 1:12, 2:6); ze is niet onoverwinnelijk, maar gebroken (Lukas 11:12; 2:6); ze is niet verzekerd van succes, maar beslist verdoemd (Openbaring 20:2, 3).

HOU DEZE LIJN! - Gelovige, wees niet bang om te discrimineren.

“Maar wacht u van de valse profeten, die in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven ... Niet een ieder, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen te die dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!” (Mattheüs 7:15, 21-23).

Het kan dwaas zijn de vijand te onderschatten, maar het is fataal hem te overschatten. Het is onze verantwoordelijkheid standvastig te blijven in zowel het geschreven als Levende Woord, en wij

moeten niets te maken hebben met charismatische dwalingen. Zulk een vaste en compromisloze positie is noodzakelijk als *berisping* voor hen die deze dwalingen aanhangen en promoten, als een *voorbeeld* voor hen die bescherming nodig hebben tegen zulke leer, en als *getuigenis* van de algevoelzaamheid van Christus en de getrouwheid van de gezegende Heilige Geest.

Het is ons voorrecht te staan op de grond van groei, verblijvend boven in onze Heer Jezus Christus, veilig en zeker aan de schriftuurlijke zijde van de lijn.

“Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus. Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere” (1 Kor. 15:57-58).

APPENDIX

Volgende brief is typisch voor vele die ontvangen worden als gevolg van de tragische ervaringen met charismatische dwaling.

Geachte heer Stanford:

Ik heb een geestelijk probleem in mijn leven dat mij een grote smart bezorgd, en ik hoop dat u mij zult antwoorden.

Een jaar geleden werd mij een zevenmaandse tocht toegewezen op een vliegtuigchip, en dat werd een nachtmerrie voor me. Ik woonde een bijbelstudie bij op het schip, en op het eind ervan werd me gevraagd om de groep in gebed te leiden. Toen ik begon te bidden gingen alle anderen ook luidop bidden. Toen viel er iemand op zijn knieën en de anderen legden hun handen op hem, deden hem schokken, en trachtten voor Jezus hem van demonen te bevrijden. Al die verwarring beangstigde mij en ik ging daar weg zo snel als maar kon.

Deze ervaring bleef door mijn hoofd spinnen in de volgende paar weken, ik had geen vrede, en voelde dat ik misschien wegvluchtte van de Heilige Geest. Dus ging ik terug naar de samenkomsten, met nog altijd vraagtekens in mijn hoofd, omdat de acties en waarnemingen van de groep mij niet “juist” leken.

Toen ik bleef samenkomen kwam de overtuiging in mij op dat ik niet echt gered was. Uiteindelijk was ik zo door vrees aangegrepen dat ik op mijn knieën viel en de groep legde hun handen op mij en zeiden mij te zeggen “Prijs Jezus”, altijd weer opnieuw, zo snel ik kon. Toen ik dat deed voelde ik een tinteling in mijn voeten, alsof ze “gingen slapen”. Ik dacht dat ik werd “gewassen” door de Heilige Geest, en nadien begon ik naar deze ervaringen toe te leven

Hierna had ik ernstige ups en downs, maar de groep bleef zeggen: “Je moet ‘blijven in de Heilige Geest’ of anders zal Jezus komen op een ogenblik dat je niet gereed bent en de deur zal gesloten worden”. De dingen werden erger en erger, zelfs al ging ik niet mee met alles wat zij zeiden en deden. Na ongeveer vier maanden, viel ik in een depressie, zo diep dat ik maar alles zou gedaan hebben om daaruit te komen. De groep vroeg me dat ik een van hun leden, die in “tonggen” sprak, zou imiteren. Alhoewel ik daar bang voor was, deed ik “het”, een aantal samenkomsten later.

Dan las ik een boekje dat zei dat moderne tonggen het werk zijn van een “buiksprekende demon”, en dat deed mij bijna dood schrikken. Ik ging nooit meer terug naar de samenkomsten, en ik was bang dat ik demonisch bezeten was. Zenuwtrekken en vibraties ontwikkelden zich over mijn hele lichaam, en ik begon te stotteren. Alle soorten van vrees kwamen over mij, zoals het geloof dat ik de Heilige Geest gelasterd had.

Ik wordt bij tijden nog steeds depressief, en betwijfel nu en dan mijn redding. Het is voor mij moeilijk om te geloven, na alles wat ik meemaakte op dat schip. Ik zou echt uw uitleg waarderen over wat er met mij gebeurd is, en elke hulp die de Heer u in staat mocht stellen mij te geven.

Met vriendelijke groet,

(getekend)

Lees ook: **Een gelovige demonisch bezeten?** <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gelovigebezeten.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm